

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (Year) 24

LÖRNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 3 JANUARI, 1916.

NO. 1

Anklagelser.

Den tyska fångbefehlsutövningen skildrad af en af de ryska Røde kors deltagare i Stockholm.

TRAKIGA ERFARENHETER.

TVYSKARNAS INSÄGO DOCK SITT MISSGÖREPP.

En förkrossande anklagelsebeskrift mot den tyska fångbefehlsutövningen har i dagarna framträtt på ett sätt som väcker stor uppmärksamhet. Det är en av de tyska deltagarna i den just nu pågående krigsfångkonferensen i Stockholm, W. Markosov, som i en broschyr går skarpt till rätta med det tyska tyranniet mot krigsfångarna. Det material han stöder sig på är icke några mer eller mindre fantastiska berättelser af personer som rymt ur fånglägren, utan egen, ärsårlig erfarenhet — i strid mot folkträtterns elementaraste regler har han, en högt uppsatt Røde kors-tjänsteman, hållit i fångenskap på skilda platser i Tyskland och förunders utsett för en behandling af övardigaste slag.

Under krigets första månad var Markosov, som redan under japanska kriget stöd i ryska Røde kors-tjänst, högsta chef för Røde kors-föreningen vid Rensens kampstads anläggning. Om hans verksamhet tuder denna tid anfördes i broschyren ett uttalande från tysk sida: en advokat, Forche, hvilken under den ryska ockupationen af Ostpreussen var utsett af staden Insterburg att samarbeta med ryska Røde kors, gaf honom, då han efter att ha fallit i tyskarnas händer försökte att utverka sitt frifrivande, ett intryck om det sätt hvarpå han utövade sitt ämbete. Advokaten försäkrade att samarbetet mellan Markosov och honom själf varit af angenämaslag. Markosov hade, heter det, gjort allt som stod i hans makt för att lätta börderna af den ryska ockupationen för den tyska staden; han hade utvecklat att staden befriats från den krigsskatt å 25 tusen mark som Rensens kamp pålagt den, han hade styrt om att den tyska Røde kors-fågkan, som ryssarna vid sitt infåg i Insterburg nedbrutit från stadens militärsäkerhet, ädtr besiddes, han hade goss öfvervakat att Røde korsets hjälp gafs åt tyskar i samma utsträckning som åt ryssar, han hade med ett ord lagt sin på att visa att Røde kors var en international institution som i sin verksamhet ej kände skillnad mellan vännar och fiender.

Östpreussen efter Hindenburgs seger utrymdes af ryssarna, rikade Markosov i tysk fångenskap. Røde kors hade i det långsatta stannat kvar i Insterburg; bland de sistas som lämnade staden var, inom parantes sagt, förra svenska prinsessan Maria Pavlovna, som afreste först sedan Rensens kamp personligen befallt henne att bryta upp. Markosov blev födröjd på vägen från staden; ett tag med särskild ryssar hade ursprån mellan Gumbinnen och Darchheimen och han begaf sig till för att bringa hjälp. I närheten af Gumbinnen stöttde hans automobil, hvilken tillhöf till den tyska divisionen tillhörande Røde kors, på en del tysk infanteripatruller; några soldater fingo order att bemäktiga sig bilen och tvungo med lyfa revolver dess passagerare att ta vägen till det redan af tyskarna besatta Gumbinnen.

I Gumbinnen blef Markosov och hans följeslagare visiterade. Soldaterna och civila omringade dem, läto skällsord regna öfver dem och förordade högljudt att de skulle hvaras "Där ha ni", ropade de, "för ett intåg i Berlin. Paris är redan taget och om tre veckor ta vi Petersburg också." Från Gumbinnen fordes Markosov jämte en kontingent andra fångar vidare mot Stallupönen. På vägen gjordes en rast, fångarna flugo strita vid vägen flera timmar, under det truppdelningar, som alltjämt tågades förbi, gjorde dem till föremål för sitt skämt. Allt som öfstrast fick ån dem, ån den andra af dem en stöt af en gevärskolv af någon förbiförande kavallerist, allihanda epitet, "Schweinhunde" o. s. v., haglade öfver dem. Fångarna hade fått order att sitta orörligt stilla; då ett par af dem drogo väskposterna ån i hår eller mustascher. En soldat ryckte, fortfarande under tillropt Schwelnhund, af Markosov hans Røde kors-hund, och hans Vladimirkör och stoppade koret i sin egen ficka; en del officerare plundrade på sina epauletter. Markosov visade för en major sina papper från Røde kors — han tog dem och Markosov återgaf dem sedan aldrig. Markosov vände sig till en general och förehöll honom att den behandlingen han undergick var i strid mot Genevekonventionen, enligt hvilken Røde korsets personal ej kan göras till krigsfångar, men generalen brusade upp, öfverhopade honom med ivretiver och skrek till soldaterna att de skulle ta hand om "den där öckelsen" och göra med honom hvad de ville, hvarpå soldaterna med ett par kraftiga slag dröfvo honom tillbaka till automobil.

Efter ankomsten till Gumbinnen insäprades Markosov och hans följeslagare i en kaser. Första dagen flugo

Fredsexpeditionen. Fords expedition till tillfåelse att resa till Haag genom Tyskland på stränga villkor. Från Köpenhamn telegraferades d. 2 januari, att den tyska regeringen gifvit Fords fredsexpedition tillfåelse att resa till Haag genom Tyskland med extratåg. Sällskapet lämnar Köpenhamn om fredag.

De slutliga arrangemangen för resan gjordes genom det tyska konsulatet i Köpenhamn, som, efter att ha konsulterat Berlin, meddelade, att dess regering var villig att låta expeditionen resa genom tyskt område. Detta privilegium gafs trots amerikanska statsdepartementets vägran att gifva medlemmarna i expeditionen pass till krigförande länder.

De villkor, under hvilka amerikanska skola resa, är mycket stränga. Täget blir försedd, och alla läsa i ingen fall tillåtelse att bestiga tysk järn väg under resan. Medlemmarna få icke tillåtelse att föra med sig skrifn eller maskinskrifna papper. Om någon söker gömma ett dylikt papper, hur öfartigt det än må vara, kommer hela sällskapet att få läa därför. SM-skicket får icke hålla ha med sig kameror, brefkort, kikare eller guldmynt. Det uppfiges, att det kommer att upplådas i Haag d. 12 jan., då de flesta af medlemmarna återvända hem från Rotterdam.

Henry Ford återvände i söndags till New York med ångaren Bergensfjord. De ånna köpa sig mat, nästa dag tog deras penningar ifrån dem, och då ingen föda gafs dem, flugo de nu svälta. X-föden dagen därfi blefvo de utan mat; man gaf dem blott — ett lyckat skämt — några bitar svart bröd. Indrånkt med fotogen. Från Gumbinnen fordes fångarna till Insterburg; Markosov, som fått sina fötter skadade i japanska kriget och som dessutom svårt led af podager, tvingades att på den 36 km. långa vägen till fots. I Insterburg skaffades på initiativ af den ofvannämnda advokaten Forche en vagn åt Markosov, men hans följeslagare flugo fortsätta ännu två dagsmarscher till fots, under hvilka hvarken officerare eller soldater flingo någon som helst föda. När fångarna slutligen nåt fram till plats, Nordby, där de flingo sätta sig på väg, förelästes för dem ett dokument, innehållande allihanda anklagelser mot den ryska armén, och de tvingades att med sina namnunderskrifter intyga anklagelsernas riktighet.

För den gick sedan till fänglägrö i Halle, Markosov och de fångna officerarna flingo resa i en tredje klass vagn, men soldaterna fordes på oppna lastvagnar; då deras kappor tagits ifrån dem, hade de, halfnakna som de vorut skydd mot köld och regn. Lägröt i Halle var under all kritik. Officerrarna flingo ligga på halmbäddar på ett stengolf; maten var så usel att två gånger massförgiftningar inträffade; gårdens fångarnas promenadplats, var samtidigt förbränningsplats för sopor, och den vämjelige rökens förpesta del hängslägröt.

Resultatet af vår premietäfling.

Dragnin har nu skett i den af Svenska Canada-Tidningen utlysta premietäflingen. Mr. John E. Lidholm i Winnipeg förtättade dragningen i vittness närvaro, och resultatet blef som följer:

1:a pris (en fullständig handelskurs, 6 månader, vid Metropolitan Business College, värd \$84.00) vanns af A. EDLUND, Mattice, Ont.

2:a pris (en fullständig kurs i stenografi, typewriting, bokföring eller handelslära vid Metropolitan Business College, värd \$42.00) vanns af O. M. ROTHNEIM, Wadena, Sask.

Ingen af våra läsare har gjort några ansträngningar att vinna extrapriset (en åskledare från Empire Lighting Rod Co., Winnipeg, värd \$75.00), men vi ha beslutat att ändock utdelat det genom lottdragning. Extrapriset vanns af N. A. NILSON, Esterhazy, Sask.

Vi gratulerar de lyckliga vinnarna och uppmana dem att sätta sig i förbindelse med Svenska Canada-Tidningen för utlände af prisen.

Världskriget.

Motion om värneplikt i England. Centralmakterna öfvergifva operationerna mot Saloniki.

"Persia" sankes. Svenskt fort besjuter tyska båtar.

Onsdagen den 29 december. Från Bukarest telegraferades, att Ryssland erbjudit nya och stora landatradelare till Rumänien för tillfåelse att låta de ryska arméerna tåga genom rumänsk territorium för att anfålla Bulgarien. — Från Florida, Grekland, meddelas, att kroning Ferdinand af Bulgarien, kronprins Boris och en tysk prins, som förmodas vara en son till tyske kejsaren, inkognito afrest till Monastir i sydvästra Serbien. — Från Berlin medgifves officiellt att fransmännen avancerat vid Hirzstein. Sor aktivitet har äfven rådt i Vogeledistriktet. — Från Wien meddelas, att centralmakternas operationer mot den engelsk-franska armén i Grekland för tillfälle suspenderats. Operationerna skola möjligen icke återupptagas. — Från Paris meddelas, att nio tyska och österrikiska submariner sänkts i Medelhafvet. — Ett rykte spred sig i dag, att den tyske kejsaren äfvidt. Detta rykte visade sig emellertid senare sakna all grund. — Ryska trupper ha intagit den viktigaste persiska staden Kaschan och marscherat mot Isphahan. — Från Aten meddelas, att myteri utbrutit i det elfte bulgariska infanteriregimentet. — Från London telegraferades i dag på morgonen: Här uppfiges från som abolut säkra anseende källor, att den engelska regeringen faktiskt beslutat att tillgripa tvångsutskrifning till kristenjämt och att en motion därom kommer att föreläggas underhuset nästa vecka, gifvande regeringen rätt att, i krigstjänst tvinga alla öfvidta män.

Torsdagen den 30 december. Från London meddelas, att underrättelser ingått från västfronten och från östfronten, att det kalla väntet sedan sannolikt blir det svåraste hindret för de närmaste veckornas operationer. Rapporten om att österrikarna anfålla Skutari förnekas officiellt. — Från London meddelas, att kung Ferdinands palats vid Varna trängdes under det tyska bombardementet för en tid sedan, men att skadorna voro obetydliga. Samma tyska skvadron bombarderade den ryska hamnen Traka. Tyska trupper från Serbien lära hafva koncentrerat vid Varna. Från Geneve meddelas, att italienska trupper besatt den albanska sjöhamnen Durazzo. — Två österrikiska torpedbåtar hafva sänkts i en sjöstrid med allierade krigsfartyg utanför Cattaro i Adriatiska hafvet. Torpedbåtarna voro på väg till Durazzo för att bombardera denna hamn.

Fredagen den 31 december. Från Wien meddelas officiellt, att striderna i Östra Galizien tilltaga i höftighet. Ryssarna riktade i onsdags anfåll icke blott mot den besarabiska fronten utan äfven mot de österrikiska positionerna öster om lägre Stripa. Ryssarna misslyckades emellertid i sitt anfåll tack vare den häftiga österrikiska elden. — Från London meddelas, att tyska och österrikiska börja en allmän reträtt utmed hela fronten i Mæcedonien på grund af den ryska frammarschen i Bessarabien. — Den österrikisk-ungerska regeringen har gifvit svar på Förensta Staternas andra not angående sänkandet af Ancona. Den österrikiska regeringen förklarar sig nu villig att utbetala skadesersättning för förlorade amerikanska lif och säger sig redan ha straffat submarinerens befallhavare. Regeringen förklarar sig emellertid icke kunna hållas till ansvar för den skada, som försåkades genom den berättigade eldgifgnigen mot det flyende fartyget eller genom kantring af lifbåtarna, innan torpeden afskjöts. Den hoppas emellertid, att saken nu skall vara utagerad. — Från London meddelas, att britterna öfvertröt den del trupper från Saloniki till Orfanou, en liten grekisk hamn 60 mil öster om Saloniki för att därmed förhindra framtida frammarsch från det hållet. Fransmännen ha landstätt trupper på den grekiska ön Casteloro vid Mindre Asiens sydostkust. Icke långt från den viktiga hamnen Adalia. Ockupationen af Adalia får målet för landingen. En sörväg gaf norr om Adalia och närvarar en stark allierad styrka där skulle betydligt farsa för kommundationer mellan framtida (Forts. å sid. 4.)

Svensk guvernör.

Minnesotas guvernör afdrast hastigt och efterträdes af svensken J. A. A. Burquist.

EN REPUBLIKAN. MEN DOCK EN MYCKET PROGRESSIV MAN.

Det ser ut som Nordstjärnastaten namner vore prodestinerad för svenska guvernörer. Om en svensk icke genom val blir guvernör, blir han genom dödsfall. Minnesotas guvernör, Winfield Scott Hammond, tråffades på ett torgs dag af slag i ett hotell i Clinton, La. Han afled, innan likare hann anfålla. Han hade för en vecka sedan begifvit sig söderut för att inspektera en del farmland, han var ägare af i närheten af Clinton. Winfield Scott Hammond, som var Minnesotas 18de guvernör, tilltrådde för omkring ett år sedan sitt ämbete, sedan han blifvit invald på demokratisk program. Han hade under flera terminer varit kongressledamot i Washington, och jurist till yrket, beklädd flera ansvarstulla poster. Han var född 1863 i Southboro, Mass. och afled öfvidt. Automatiskt blir J. Lieut.-Gov. J. A. Burquist Minnesotas guvernör. Han är född i Dayton, Iowa, för 34 år sedan af svenska föräldrar. Trots det han är republikan, anses han af statens befolkning som en af de mest progressiva i statsfåren. Han var medlem af statslagstiftningen under 1909-1912. Han blif 1912 nominerad till republikansk ledamot för lieutenant-guvernör och vald därtill, då A. O. Eberhart var Minnesotas guvernör. 1914 blef han omvald till lieutenant-guvernör. Han blif synnerligen beaktat under 1915 års session af lagstiftningen, då han presiderade öfver statensaten. Han lyckades få senare stående komitté reducerade med cirka 50 proc., och han lyckades äfven göra senaten till en af de effektivaste legislativa inrättningar i statens historia.

Mr Burquist erhöi sin utbildning vid Northfield college, Northfield, Minn., Minnesotas universitet och Columbia universitet, New York. Svenskarna i Minnesota skola öfvidvalikt, ofasdt politiska åskådningar, gläda sig öfver, att denne ungdomande landsman blifvit statens guvernör.

DALIGA ARBETSUTSIKTER.

Omkring femtio procent arbetslösa på de flesta platser i Amerika, uppfiges från Sverige.

Om arbetsförhållandena i Amerika har skriftställaren E. H. Thörnberg på uttryckt af Nationalföreningen mot emigrationen utbetat en intressant skrift, som på ett sakkunnigt sätt belyser den rådande arbetslösheten i Förensta Staterna och Canada, skriver Dagens Nyheter. Författaren varnar mot den vanliga missuppfattningen att kriget skulle ha medfört ett allmänt ekonomiskt uppsving, särskildt för Förensta Staterna. Den ökade exporten gäller endast för de industrier hvilkas alster direkt efterfrågas för kriget, hvaremot den starkt minskade efterfrågan på andra varor på ett motsvarande sätt sänkt konjunkturen.

Skriftens författare går efter hand igenom de olika trakter där svenskar som med stöd af olika direkta källor hvilken arbetslöshet, delvis hvilken som ganska allmän har råd och sannolikt råder i ökad grad. I New York funnos i december 1914 290,900 flera arbetslösa ån samma tid 1913. I januari befunnos af en viss grupp konarbetare på ¼ miljon 42,900 var arbetslösa; af en annan grupp på 130,000 var mer än hälften utan arbete. I februari räknade man med sammanlagt öfver ½ miljon arbetslösa. I Illinois, där många svenskar finnas, ansågs i vintras industrien ha måst reducera sin arbetarstat med 42 procent; för ensamt Chicago ha räknats 150,000 arbetslösa, därfi cirka hälften organiserade. Genom direkta meddelanden från svenska pastorer och andra spæes framåt att siffran 50 procent arbetslösa ätmästare i vissa fall angifvit verkliga låget. I Canada anses förhållandena vara ännu sämre.

Mycket i detta äger nog sin riktighet. En del uppfiger äro dock antagligen öfverdrifna. F. n. torde inga 50 proc. gå arbetslösa ätmästare i Canada.

Om arbetsförhållandena i Amerika har skriftställaren E. H. Thörnberg på uttryckt af Nationalföreningen mot emigrationen utbetat en intressant skrift, som på ett sakkunnigt sätt belyser den rådande arbetslösheten i Förensta Staterna och Canada, skriver Dagens Nyheter. Författaren varnar mot den vanliga missuppfattningen att kriget skulle ha medfört ett allmänt ekonomiskt uppsving, särskildt för Förensta Staterna. Den ökade exporten gäller endast för de industrier hvilkas alster direkt efterfrågas för kriget, hvaremot den starkt minskade efterfrågan på andra varor på ett motsvarande sätt sänkt konjunkturen.

Skriftens författare går efter hand igenom de olika trakter där svenskar som med stöd af olika direkta källor hvilken arbetslöshet, delvis hvilken som ganska allmän har råd och sannolikt råder i ökad grad. I New York funnos i december 1914 290,900 flera arbetslösa ån samma tid 1913. I januari befunnos af en viss grupp konarbetare på ¼ miljon 42,900 var arbetslösa; af en annan grupp på 130,000 var mer än hälften utan arbete. I februari räknade man med sammanlagt öfver ½ miljon arbetslösa. I Illinois, där många svenskar finnas, ansågs i vintras industrien ha måst reducera sin arbetarstat med 42 procent; för ensamt Chicago ha räknats 150,000 arbetslösa, därfi cirka hälften organiserade. Genom direkta meddelanden från svenska pastorer och andra spæes framåt att siffran 50 procent arbetslösa ätmästare i vissa fall angifvit verkliga låget. I Canada anses förhållandena vara ännu sämre.

Mycket i detta äger nog sin riktighet. En del uppfiger äro dock antagligen öfverdrifna. F. n. torde inga 50 proc. gå arbetslösa ätmästare i Canada.

Ett märkligt tal.

Ombord på "Stockholm" håller statsminister Hammarskjöld ett mycket uppmärksammande tal.

REGERINGENS POLITIK. FRAMHÅLLER ATT ENIGHET MÅSTE RÅDA.

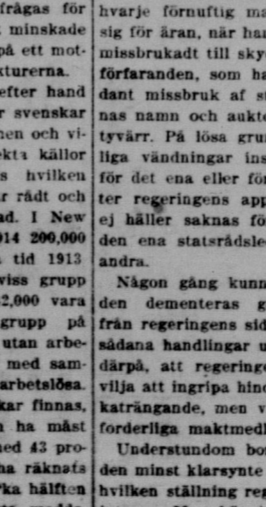
Vid den middag, som nyligen hölls i Göteborg ombord å vår första amerikanska Stockholm och vid hvilken en stor del af regeringens medlemmar närvaro, hade statsminister Hammarskjöld ett märkligt anförande, i hvilket han bl. a. yttrade: Vi hafva i dag samlat i anledning dära, ett ett nytt stort och vitttående fredligt företag sättes i gång. Vid kaen i Oestindiska kompaniets stad lagges färdigt af antråda sin första resa under svensk flagga till främmande världdel den första handelsångaren. Ängare af en för oss ny typ, långt öfverlagren hvad vi förut ätt. Den nya handelsångaren och den nya pnsarbetaer kompletteras hvarandra. Vi behöfva icke det senaste årrens hårda erfarenheter för att förstå, att vårt närliggande kräver försvaret, att Sveriges icke får vara af förlitna vid ett öfveraktat verkstadsfartyg. Rederibolaget Sverige-Nord-Amerika har, såsom ny erinrats, trätt i verksamhet utan materiell understöd från det allmånans sida. Så mycket mindre kan det anses ögrannlagt att vid detta tillfälle erinra om, huru vidtgående anspråk tidtals och särskildt under början af kriget ställts på staten från många håll. Därom är dock ändigt att säga.

Den handräckning, som varit möjlig har blifvit gifvit med uppriktligt beaktande, när krafterna ej räckt så långt, som man förväntat och i många fall kanske också haft rätt att förvåna, huru vidsträckt än det fält var, som nödvändigt eller hånpligen bör förbehållas den ensklida verksamheten. Besvarliga och framför allt mindre sympatiska åro anspråk på regeringens hjälp äfven i sådana fall, där den tyvärr ej kunnat lämnas, är en annan tendens, som också framträtt. För en annan annan kan det måhända synas tilltalande att åberopa som en auktoritet, hvars gillande täcker bristen på skelliga skäl och utgör en bögen för åtgärders riktighet och gagn. Men

hvarje förfäntlig man måste betacka sig för åran, när han finner sitt namn missbrukt till skydd för åskiter och förtändaren, som han ogillar. Ett sådant missbruk af statsrådsledamöternas namn och auktoritet förekommer tyvärr. På lösa grunder och i försåtliga våndningar insinueras, att man för det ena eller för det andra ånjuter regeringens approbation, hvarvid ej heller saknas försök att spela ut den ena statsrådsledamoten mot den andra.

Någon gång kunna dylika påståenden dementers genom handlingar från regeringens sida. I andra fall då sådana handlingar utelämba beror det därpå, att regeringen saknar, icke villja att ingripa hindrande eller tillbakadrånande, men väl de däremot öfverförliga maktdemomen.

Underkastad borde det äfven för den minst klarsynte ligga i öppen dag, hvilken ställning regeringen verkligt intager. Man bör ju tid efter annan tala om försök, som gå stick i stäf mot regeringens tillkännafinna politik o. m. om försök, hvilkas framgång skulle innebära etablerandet af en stat i staten, kanske, enligt hvad många betar, rent af under främmande ledning. Vi hafva hoppats, och hoppas fortfarande, att de medel, hvarefter vi förtogs, skola visa sig tillräckligt verksamma äfven mot ty-

Statsminister Hammarskjöld.

SVENSK-FRANSK VÄNSKAP.

Ett närmande mellan "nordens fransmän" och de ursprungliga väl mottaget i Frankrike.

För en tid sedan möddelade vi om den af svenska tidningsmän och militärer sammansatta studiekommissionen, som anländt till Paris för att besöka förhållandena vid fronten och vid ammunitionsverkstäderna och hur väntligt den blifvit mottagen af president Poincaré och fransmännen. "Pett Journal" hälsade särskildt de besökande med en sympatisk artikel.

Ett nytt försök till närmande mellan Frankrike och Sverige har nyligen gjorts af några medlemmar af den svenska kolonien i Paris, som stiftat en fransk-svensk association. Idén har blifvit varmt mottagen af fransmännade fransmän och efter helt korta förberedelser grundades den 19 nov. en förening i detta syfte med namnet "Den fransksvenska vänskapsföreningen". Föreningens uppgift är att utplysa den allmänna meningen hos hvarterda folket om de verkliga tankesätten inom den andra nationen, att aflägsna alla missförstånd dem emellan och att sammanknyta vänskapsbanden genom ett framhållande af de gemensamma intressena. Syftemålet är att få till stånd ett allt förligare utbyte mellan de båda folkerna både på det ekonomiska och det intellektuella området.

Föreningens hederspresident är föredervisningsministern Georges Leygues, för närvarande ordförande för deputeradekammarens utrikesutskott. Bland medlemmarna i den samma märkas deputeraderna märks de Chamberlun och Cornudet, Honorat och Montet. De tre sistnämnda åro speciella kunnare af skandinaviska språk. För öfrigt finner man bland dessa medlemmar universitetets män sådana som Paul Verrier, Basch och Alfred Croisset, vidare den bekante teaterledaren Lugné Poe, presidenten Poincaré's bror Lucien Poincaré, förre ordföranden i Paris kommunipalrad Bellan m. fl. Bland svenska medlemmar i föreningen kunna nämnas generalkonsul Nordling, bankir Schönmeyer och direktör Egnell.

Utlofer åter sedlar. Från Stockholm telegraferades i måndags, att Sveriges riksbank åter börjat utlösa sedlar med guld. Sådant utlösnin har varit suspenderad sedan den 2 augusti 1914.

Dr. Simpson arresterad.

Ett telegram anlände i onsdags till Winnipeg, att Dr. R. M. Simpson blifvit arresterad i England på anmodan af Manitobas myndigheter. Dr Simpson, som tjänstgjorde som lakare vid fronten, var som bekant inblandad i parlamentsbyggnadsaffären.

En spådom.

En särdeles sensationell händelse som kommer att inträffa under 1916 — närmare tidbestämmeelse har ej blifvit gjord — är att kungen af Sverige låter sig gifva sin älskade fru. Detta enligt de spådomar och förutspåelser, som vid hvarje årsskifte blifva synliga i världsprespress.

Men om nu regeringen är kortsynt och fördomsfull. Om enklidas initiativ erfordras för att tillgodose landets och folkets välförstånd intressen, politiska eller ekonomiska? Skulle ej då sådana initiativ få göra sig gällande också i strid mot regeringens politik? När jag dristar nekande besvara denna fråga är det ingalunda i följel af en vanföreställning, att jag skulle klarare än andra och hafva rätt gent emot dem. Visserligen hoppas och tror jag, att den politik som jag förordar och ännar förordar, är svensk och ingenting annat än svensk. (Bravrop.) Men hvad särskilda frågor ärgår, är det min uppriktiga öfvertygelse, hvaråt jag redan förut oförbehållsamtt gifvit uttryck, att mera än en gång misstg blifvit begångna. Nej, skålet är det, att i en kritisk situation öppna mera än eljes är en enhetlig ledning af nöden. En sådan enhetlighet får icke saknas inom en ministär och lika ohållbart är det om i vita frågor en viss politik omfattas af regeringen, men en annan praktiskt tillämpas genom privata mans eller organisationers ingripande. Den ene eller den andre måste vika. (Bravrop.)

Talet, som ofta afbröts af bravrop, mottogs med en långvarig, varm applåd.

"Stockholm."

Sv. Amerikanjens ångare "Stockholm" anländer till New York och hälsas välkommen.

EN STORSLAGEN BANKETT. EN ANGENAM JUL HADE FIRATS OMBORD.

Ångaren Stockholm anlände, såsom vi förut omnämndt, till New York måndagen d. 27 december och läde till vid sin förtöjningsplats, Pier R. Jersey City. Tidigt på morgonen hade en motagningskommitté å 25 personer i en särskildt förhyrd båt på hvilken den svenska flaggan svajade, begifvit sig ut till karantan och hälsat passagerarna välkomna. Då ångaren läde till vid pieren uppstämde passagerarna, uppgående till ett 200-tal. Da gamla, du fria! Bland passagerarna märktes linjens ombud, Mr. H. Skantzte, den svenska ångaren Ernest Hjerberg samt följande tidningsmän: Wald, Swahn vid Stockholms Dablad, samma tidnings kände te-knare Gustav Winblom, Olof Lundgren vid Svenska Dagbladet, Erik Nyblom vid Dagens Nyheter, Lavarid vid Affonbladet och Gefu Dagblad, Torsten Karling vid Göteborgs Handels- och Sjöfarts-Tidning, troken Edba Teorin vid Sydsvenska Dagbladet, redaktör Enderstedt vid Borås Tidning och öfriga landsortstidningar, dr. H. Vigert Lundström vid Göteborgs Morgonpost och kapten Carl Silfverstege för Telegrambyrå.

På kvällen onsdagen den 29 december hölls den berämda banketten ombord på "Stockholm". Vid sjötidens började de inbudna gästerna anlända. De flesta begagnade sig naturligtvis af tillfället att bese den vackra och treffa ångaren. Bland de inbudna märktes många långväga ån. Så hade förste legationssekreteraren vid svenska legationen i Washington, greve Claes Bonde infundt sig, Mikaeler W. A. F. Ekengren är nämligen fortfarande tjänstgör vid sjökåddens Vidare såg man ombord konsul G. A. Rosentvist från Boston, vice konsul (Forts. å sid. 4.)

Yuan Shi Kai kejsare. Yuan Shi Kai, Kinas president, blif på nyårsdagen utropad till kejsare af Kina. Kroningen äger emellertid rum först längre fram.

En half miljon man från Canada. Premierminister Borden tillkännafaf i fredags, att en erhållit befyndning af värfva 500,000 man för den canadensiska armén. Maximum har förut varit 350,000 och 212,000 man ha redan blifvit värfvade. 118,922 man ha sändts till England, af hvilka 50,000 torde befinnas sig vid fronten. Om en half miljon man värfvas här i landet, betyder detta, att 30 proc. af Canadas manliga befolkning i militäråldern skola kallas under fanorna.

Ny utilities commissioner. Den väkande advokaten P. A. Macdonald i Winnipeg har blifvit utnämnd till public utilities commissioner för Manitoba. Denna post har varit ledig sedan i somras, då domar Robson tog afsked för att ägna sig åt Union banks affärer. Mr Macdonald, som har rykte om sig att vara en skicklig jurist, väckte stort uppmärksamhet, då han nyligen fungerade som speciell polisdomare vid de förberedande förhånen med de anklagade f. d. ministerrarna i Manitoba.

Torra städer. Den i januari trädde rudsrycksförbud i kraft i sju städer i Poreta Staterna, nämligen Colorado, Iowa, Washington, Oregon, Idaho, Arkansas och South Carolina. Med Virginia, där rudsrycksförbud träder i kraft den 1 nov., ha nitton städer i unionen allmänt rudsrycksförbud, när detta är slutat. Bland de städer, som tillkännafgitt att omströning om rudsrycksförbud för hela staten skall äga rum 1916, märkas Nebraska, California, Michigan, South Dakota, Vermont och territoriet Alaska. De sju städer, som blifva torra på året, ha tillsammans, enligt 1910 års census, en folkmängd af 8,254,043.

STRAJKSTAMPLINGAR.

Ytterligare åtal mot flera personer för brott mot neutraliteten. En federal grandjury i New York ställde i tisdags f. v. till åtal för sammansvärjning i syfte att uppgifva till strejker i amerikanska ammunitionsfabriker följande personer: kongressman Frank Buchanan från Illinois, förre kongressman H. Robert Fowler från Illinois, Frank S. Jacob, f. d. attorney general i Ohio, Joseph C. Taylor, president för Arbetets nationella fredskonkullon, Franz von Rintelen, en tysk agent, H. E. Martin och Herman Schulteis. Alla de åtalade med fredskonkullon, Franz von Rintelen, tillhör å eller ha tillhör strejsten för Labor's National Peace Council, som bildades i maj kort efter det Franz von Rintelen kommit till landet. Han påstode sig högt i beförande hos tyska regeringen och ha stora samnor till sitt förfogande.